

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ วัดป่าภูกิริยัตตปฏิบัติทาราม อ.สามโคก จ.ปทุมธานี

เมื่อค่ำวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

อยู่กับพุทโธ ธัมโม สังโฆ

เวลานั่งนี่คนที่นั่งท่าไกล เขาไม่มองเห็นหน้าหลวงตาละ จะเห็นแต่พวกอยู่ไกลๆ อยู่ไกลๆ ไม่เห็น พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกถึงพี่น้องทางอยุธยา วันนั้นไปรถบัส ๔-๕ คัน รถบัสใหญ่ๆ ไปตั้ง ๔-๕ คัน ศาลานี้แน่นหมดเลยเชียะว รถบัสใหญ่ดูเหมือน ๔-๕ คัน ชาวอยุธยา มาเราก็ถามเหตุถามผล พวกมันมายังไงมีเหตุผลกลไกอะไรบ้างเราก็ถาม เขาบอกเหตุผลกลไกก็คือว่าดูท่านที่ออกทางทีวีรู้สึกว่เผ็ดร้อนมาก ทุกสิ่งทุกอย่างกิริยาที่แสดงออกนี่เผ็ดร้อนมาก แต่มันไม่สนิทใจเพราะเห็นในนั้นจึงต้องพากันมาดูต่อหน้าต่อตาที่นี่

เวลาดูทางทีวีเป็นยังงั ไอ้ นั้นเข้มข้นมาก ดูทางทีวีนี่เข้มข้นมาก แล้วดูทางนี้ละเป็นยังงั ทางนี้เห็นสงบๆ ไม่มีลวดลายเข้มข้นเหมือนอย่างทีวี เราก็นึกในใจ คือมันก็ยังไม่ได้ขึ้นเวทีจะให้ต่อตะไปยังงัใช้ไหมละ เวลาดูทางเวทีนี่เข้มข้นมาก แล้วเวลามาดูอยู่อย่างนี้เป็นยังงัละ สงบๆ ธรรมดาว่างั้น ทีนี้พอว่าอย่างนั้นก็เริ่มละทีนี้ เริ่มเรื่องเริ่มราว เริ่มขึ้นเรื่อยๆ เลย ต่อจากนั้นไปมันก็ถึงพริกถึงขิงขัดกัน สุดท้ายไอ้พวกที่นั่งอยู่ก็คู่เข้าขึ้นๆ ยืนขึ้น เลยยืนกันหมดทั้งศาลา ดูมันไม่ถึงใจเขาว่างั้น มันเป็นยังงัมันเข้มข้น ที่ดูมาแล้วกับดูเวลานี้มันต่างกันยังงั อู๊ย ดูทีนี้มันเข้มข้นมากกว่านั้น เขาจึงยืนขึ้นดู เลยยืนดูกันหมด

รถบัสตั้ง ๔-๕ คัน พี่น้องชาวอยุธยาเขาตั้งมาดูเฉยๆ เขาว่างั้น เขาเห็นในทีวี จะมาดูตัวจริงบนศาลา ทีนี้มันก็เผ็ดร้อนละชิ มากี่จริงๆ ขึ้นเวทีก็ขัดกันเลย พอออกจากนั้นแล้วเป็นยังงั ดูทีวีกับดูตัวจริงเป็นยังงั หุย ตัวจริงเผ็ดร้อนมากกว่า นี่พวกอยุธยาารถบัสตั้ง ๔ คัน ๕ คัน ตั้งหน้ามาดูเฉยๆ เขาว่างั้น คือเห็นทางนั้นมันสะดุดใจในทางนั้น แต่ว่ามันไม่สะดุดใจที่จะมาดูซ้ำเข้าอีก ดูทางนี้สะดุดใจมากกว่าก็เลยมา เขามาดูเรา

พี่น้องทั้งหลายดูแล้วเป็นยังงัเวลานี้ ดูเดี๋ยวนีนี้เป็นยังงั กับดูที่อื่นๆ เป็นยังงั (ขึ้นหัวใจเจ้าคะ) ไหนว่างั (ขึ้นในหัวใจเจ้าคะ) นี่ก็จะออกทั่วประเทศไทยเดี๋ยวนี้นะ เริ่มออกแล้ว จะเริ่มออกทั่วประเทศไทยไปนี่นะ ทางนี้ยังงัไม่ได้ยกครู ทางนั้นเริ่มออก

ทั่วประเทศไทยแล้ว ทางนี้ยังไม่ได้ยกครุอะไรเลย ปากหมามี ปากคนไม่รู้ก็ปากไม่มี อำนาจเท่าปากหมาในเวลาฟังเทศน์นะ เวลาฟังเทศน์นี้ปากหมามีอำนาจมากกว่า ว้อขึ้นทีเดียวแตกหมดเลย ปากเราไม่ได้ใช้ ปากหมาขึ้นปากเดียวพอแล้ว

วันนี้ที่มานี้วันนี้ ต้นสายปลายเหตุเป็นยังไง บ้าง เราก็ไม่รู้เรื่องรู้ราวบ้าง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่ธัญบุรี คลองหก เขานิมนต์หลวงตาไปรับผ้าป่าช่วยโลก และก็เทศน์ พอตีหลวงตาก็มาพักที่นี้ก่อนวันที่ ๒๓ วันนี้ พรุ่งนี้ค่อยไป) มาพักที่นี้ก่อน (ครับ) แล้ววันพรุ่งนี้ก็ออกไปเทศน์ พอเสร็จเรียบริ้อยแล้วก็ไปที่เขาใหญ่ นะ พัก ๒ คืน เขาใหญ่คนก็คงจะมากอยู่นะ (หน้าเต็มๆ) ก็นั่นแหละหน้าเต็มๆ ไปว่า เขา เราได้หน้าใหม่ๆ มาจากไหน เราก็หน้าเต็มเหมือนกัน มันขาดทุนนะเวลาเขาสวนหมัดมานี้หงายนะ พุดไม่มีหมัดป้องกัน (ผมก็หน้าเก่าหน้าเต็มเหมือนกัน) ไปว่าแต่เขาเป็นหน้าเก่า เราได้หน้าใหม่มาจากไหน

เวลาเทศน์ห้ามใครมาถ่ายภาพ มาแสดงกิริยาอาการสும்เสียงต่างๆ ไม่ได้นะ จะเป็นอันตรายต่อการแสดงธรรมและการฟังเป็นอย่างมากทีเดียว เพราะฉะนั้นเวลาแสดงธรรมจึงสงวนทุกสิ่งทุกอย่าง สิ่งที่จะกระทบกระเทือนในการแสดงธรรมและการฟัง จึงพากันระมัดระวังให้ดี

วันนี้ก็มาในงานที่จะแสดงอรรถแสดงธรรม ช่วยชาติบ้านเมืองของเรานั้นแหละ การทำทุกอย่างที่หลวงตาเคลื่อนไหวไปมาทั่วประเทศไทย ไปเพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศ เราเป็นคนเคลื่อนไหว เป็นผู้นำข้างหน้า การเทศน์ว่าการเรียกว่าเป็นผู้นำทีเดียวเลย ชาติไทยของเราเป็นอะไรจึงต้องได้ช่วยเหลือกัน เบื้องต้นจริงๆ ก็คือนานิสัย ความเป็นมาตั้งแต่ปู่ย่าตายายซึ่งมีจำนวนคนไม่มากนัก มีเพียงเล็กน้อย อยู่ไหนอยู่ได้สะดวกสบาย การหาอยู่หากินก็ไม่มีอะไรขัดข้อง และประกอบกับเมืองไทยเราเป็นเมืองอยู่ช้ำอยู่น้ำ ไปที่ไหนไม่อดอยากขาดแคลน

ครั้นนานเข้าคนก็มีจำนวนมากเข้า การไปมาหาสู่ การทำมาหาเลี้ยงชีพก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา เมื่อการเปลี่ยนแปลงมีแล้ว เราซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ จะรับบาปกรรมแห่งความเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยของเรา เราจะต้องตั้งเนื้อตั้งตัวไว้ทุกคน ไม่เช่นนั้นหากินไม่ทันปากทันท้อง ไม่ทันประเทศอื่นๆ เขาจะถูกเหยียดหยามได้เป็นอย่างดี มากกว่านั้นเขาไม่ดูถูกเราก็เรียกว่าด้อยในตัวของเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงต้องได้พิถีพิถันทุกสิ่งทุกอย่าง คนเราไปที่ไหนก็เป็นธรรมดามีปากมีท้อง มีหน้าที่การงาน มีชื่อมีเสียง มีทุกอย่างยศถาบรรดาศักดิ์ จะต้องตามๆ กันไป ให้ด้อย

กว่าเขาก็ไม่ได้ เสียท่าเสียทาง เสียหน้าเสียตาของคนไทยตลอดถึงหมู่เพื่อนด้วยกันก็ เสียหน้าเสียตา มันต้องได้สงวนหน้าตาเอาไว้เสมอ ไม่เช่นนั้นไม่ทันโลกเขา ไม่ทันเพื่อนฝูง ไม่ทันผู้ใกล้เคียง จะว่าไม่ทันโลกก็ได้ จึงต้องได้อุตสำหรับพยายามติดดิน

เมืองไทยของเราก็เป็นเมืองใหญ่โตพอประมาณ ซึ่งควรกับโลกที่จะได้มองดู เมืองไทยเราว่าเป็นเมืองอะไรบ้าง เมืองไทยก็เป็นเมืองคน เมืองเขาก็เป็นเมืองคน เมืองเราก็เป็นเมืองคน มีศักดิ์ศรีดีงามเช่นเดียวกับโลกทั่วๆ ไป เราจึงต้องสงวนศักดิ์ศรีดีงามแห่งชาติไทยของเราไว้เป็นธรรมดา ไม่ให้ใครดูถูกเหยียดหยามได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องติดต่อดินกัน นี้เมืองไทยของเราก็ปรากฏว่าสภาพการณ์ต่างๆ การทำมาหาเลี้ยงชีพสมบัติเงินทองข้าวของก็รู้สึกว่าย่ำลงๆ

ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ นั้นละเมืองไทยของเราจึงได้เริ่มฟิตตัวขึ้นมาๆ ถึงขนาดได้มีหัวหน้านำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติ หัวหน้าก็คือหลวงตาบัวนี่แหละเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติ ทางศาสนาซึ่งเป็นที่ไว้วางใจกับประชาชนทั้งหลาย ถ้าเขาไม่ไว้วางใจสักหนึ่งเขาก็ไม่บริจาค ถ้ามีความไว้วางใจซึ่งกันและกันแล้วถึงไหนถึงกัน นี่ก็เข้ากันได้กับหัวใจพี่น้องทั้งหลาย ที่จะพยายามอุ้มชาติของตนอยู่ตลอดมาแล้ว ก็ได้มาพบกับครูบาอาจารย์ที่เป็นผู้นำช่วยชาติ เราซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์อย่างยิ่ง เราไม่มีอะไรกับโลกกับสงสารบริจาคมากน้อยเข้าส่วนรวมหมดๆ ไม่มีที่จะรั่วไหลแตกซึมไปไหนเลย เรานำมาอย่างนั้นตลอด

เวลานี้ทองคำของเราก็ได้จำนวน ๑๑,๖๗๗ กิโลแล้ว จำนวนมากไหมฟังซิ ทองคำ ๑๑,๖๗๗ กิโล ที่เข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ก็เพราะพี่น้องชาวไทยเราทุกๆ คนที่รักชาติ ได้ต่างคนต่างเสียสละเข้ามาเพื่อเป็นเนื้อเป็นหนัง เป็นหลักเป็นเกณฑ์แห่งชาติไทยของเรา ถ้าไม่มีใครบริจาคชาติไทยก็เหลือแต่ร่างกระดูก ใครมาก็จะมา ไม่มีใครมา มีแต่อีแร้งอีกา มันจะมากินซากของเราที่ยังไม่ตาย ดิ้นกระเดือกๆ อยู่ตามท้องไร่ท้องนาในบ้านในเมือง มีแต่คนทุกข์คนจนจะตายทั้งเป็นแต่ยังไม่ตาย พอให้อีแร้งอีการ้าคาญอยู่นั้น นี้เราไม่ใช่คนประเภทนั้น จึงต้องติดต่อดินตัวเองเพื่อช่วยชาติของเรา จึงได้อุตสำหรับพยายามช่วยมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ ก็ได้ทองคำตั้ง ๑๑,๖๗๗ กิโลแล้วเวลานี้

นี่ละทองคำที่นำมาไม่มีคำว่ารั่วไหลไปไหนเลย ทุกบาททุกสตางค์บรรดาพี่น้องบริจาคผ่านเข้ามาหาหลวงตาบัวนี้จะบริสุทธิ์สุดส่วนตลอดไป สมกับเจตนาของเราที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาสงสารอย่างยิ่ง เราช่วยจริงๆ เราอึ้งในหัวใจเรา

พอทุกอย่างแล้ว การประพุดิตัวก็เราเริ่มบวชมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๗๗ จนกระทั่งมาถึงบัดนี้ก็ดูเหมือนได้ ๗๓-๗๔ ปีแล้วมั่ง สร้างแต่คุณงามความดีมาตลอดไม่เคยสร้างความชั่ว ที่จะทำความมัวหมองและเดือดร้อนแก่จิตใจเลยจนกระทั่งบัดนี้เราก็ภูมิใจในความเป็นอยู่แห่งเพศของสมณะเรา จากนั้นมาก็ปฏิบัติตนมาเรื่อยๆ ด้วยความดีงามๆ มีแต่ความอบอุ่นชื่นอกชื่นใจ

ตั้งแต่เริ่มต้นบวชเข้ามาก็ศึกษาเล่าเรียน ให้อ่านหนังสือที่จะประพุดิตปฏิบัติให้ถูกต้องดีงามตามหลักธรรมหลักวินัย จากนั้นก็มีการประพุดิตปฏิบัติเรื่อยมา จนเป็นปฏิบัติล้วนๆ พอเรียนเสร็จเรียบริบร้อย ก็เข้าป่าเข้าเขาชำระกิเลสตัวมัวหมองมืดตื้อและตัวเป็นมหาภัยต่อจิตใจของสัตว์โลกให้ขาดลงจากใจๆ จนกระทั่งขาดสะบั้นไปจากใจเหลือแต่ธรรมล้วนๆ กับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว มองไปที่ไหนสว่างจ้าไปเลย ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน ถ้ากิเลสกับธรรมเป็นอันเดียวกันก็คือฟินคือไฟเผาไหม้กันทุกแห่งทุกหนตำบลหมู่บ้านไม่มีเว้น

ถ้าลงธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว มีความสว่างามสว่างกระจ่างแจ้งทั่วโลกดินแดน ดังพระพุทธเจ้าของเรา ท่านตรัสรู้ธรรมขึ้นเป็นศาสดาเอกของโลก นั้นแหละธรรมสว่างจ้าขึ้นในแดนโลกธาตุ พระพุทธเจ้าได้อุบัติขึ้นแล้วๆ ตั้งแต่ชั้นต่ำท่านแสดงไว้ในอัมมจักกัปปวัตตนสูตรจนถึงชั้นพรหมโลก พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วๆ สวรรค์ชั้นพรหมก็บอกกันเป็นลำดับลำดับครู่เดียวยามเดียวถึงกันหมดเลย นี่คือการสว่างกระจ่างแจ้งแห่งธรรม ที่เกิดขึ้นจากการประพุดิตปฏิบัติบำเพ็ญของพระองค์ จากนั้นก็นำธรรมนี้มาสั่งสอนสัตว์โลกต่อไป

เพราะฉะนั้นเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ จึงไม่ควรจะนอนใจตายใจกับอรรถกับธรรม ควรจะมีความเข้มข้นสนอกสนใจใคร่ต่ออรรถต่อธรรม เวลาจะหลับจะนอน จะไปไหนมาไหน ไม่ควรให้พุทโธหรืออัมโมหรือสังโฆเป็นต้น บทใดก็ตามพรากจากหัวใจเรา ในรถในราส่วนมากไปรถคันไหนมีเต็มไปด้วยคน แต่พุทโธไม่มีในรถ ร่างพุทโธแต่คนเต็มรถมีแต่อย่างนั้นแหละ ออกจากบ้านจากเรือนก็มีรถเปล่าๆ เปล่าไปด้วยพุทโธ อัมโม สังโฆ มีแต่รถเปล่าๆ ธรรมไม่มีในหัวใจ ผู้ขึ้นรถไม่มีธรรม ถึงรถจะแน่นก็ตามแต่มันแน่นแต่คนซึ่งเป็นเหมือนขนนซุง ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่มีพุทโธ อัมโม ภายในใจ

เมื่อได้ศึกษาอบรมทางพุทธศาสนาแล้วก็นำพุทโธ อัมโม สังโฆ ความรักใคร่ใกล้ชิดต่ออรรถต่อธรรมเข้ามาสู่จิตใจ นั่งอยู่ในบ้านก็อยู่กับพุทโธ อัมโม สังโฆ

เคลื่อนไหวไปมาที่ไหนก็ไปกับพุทโธ ธัมโม สังโฆ ขึ้นรถขึ้นรา ไปในน้ำบนบกที่ไหนก็ไปกับพุทโธ ธัมโม สังโฆก็สง่างาม ให้พากันจำเอานะ ไปที่ไหนให้มีพุทโธติดเนื้อติดตัวไปด้วย อย่าให้มีแต่ร่างกระดูก พุทโธ ธัมโม สังโฆ คำเดียวก็ไม่ติดหัวใจ รถนั้นแน่นสำหรับคน แต่พุทโธไม่มีในรถคันหนึ่ง ๆ เลย ว่างจากพุทโธเสียทั้งหมดเหลือแต่คนอัดแน่นในรถ ๆ อย่างนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร ขอให้พุทโธในหัวใจ ขึ้นรถคันใด ๆ ก็ให้มีพุทโธ ธัมโม สังโฆติดตัวไป นี่เรียกว่าเป็นมงคลทั้งการอยู่การไปของเรา อยู่ที่ไหนก็เป็นสิริมงคลสำหรับผู้มีธรรมภายในใจ

คำว่าศาสนา ๆ นี้ออกมาจากท่านผู้เลิศเลอสุดยอดแล้วในโลกทั้งสาม ไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วทำให้โลกให้สว่างจ้า เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมรู้ทั่วถึงกันหมด ทำไมมนุษย์เรามีจำนวนมากขนาดไหนจึงไม่รู้กัน หูหนวกตาบอดกันอยู่ เหนือจึงไม่รู้พุทโธ ธัมโม สังโฆ เกิดตั้งแต่วันตรัสรู้ พวกเทวบุตรเทวดาเขาประกาศขึ้นมาตั้งแต่มนุษย์กันถึงชั้นพรหมโลก มนุสสาเวสุ ๆ ท่านแสดงไว้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร บอกข่าวคราวความอัศจรรย์แห่งธรรม ที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้แล้วแก่เพื่อนฝูงเทวบุตรเทวดา จนกระทั่งถึงท่ามหาพรหมในขณะเดียวกัน ๆ เท่านั้น

เพราะธรรมนี้เลิศเลอสมควรที่จะให้โลกได้เห็นได้ยินได้ฟัง ถ้าเกิดมาไม่พบ พบในเวลาทีพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเท่านั้น เราก็ให้ได้ยินได้ฟังเป็นหลัก ดังที่ท่านแสดงไว้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร. นั้น บอกข่าวคราวแห่งความตรัสรู้ธรรมอันเลิศเลอแก่บรรดาสัตว์ทั้งหลาย ตั้งแต่มนุษย์ขึ้นไปถึงเทวดาอินทร์พรหม รู้แจ้งทั่วถึงกันหมด แล้วที่นี้มาประกาศในจิตใจของเรา ไปที่ไหนอย่าลืมพุทโธ ธัมโม สังโฆ สำคัญคือมีสติติดแนบอยู่กับหัวใจ สติธรรมปัญญาธรรมให้ติดแนบ พุทโธก็มีสติ ธัมโม สังโฆมีสติ ประกอบหน้าที่การงานอะไรก็ให้มีสติตั้งอยู่กับเนื้อกับตัว

การเคลื่อนไหวไปมาที่ไหนมันไม่เคลื่อนธรรมดา เฉพาะมนุษย์เรา เรื่องสัตว์ไม่ต้องว่ากับเขา เขาไม่มีทะเบียนบัญชีดีชั่วบาปบุญอะไรแหละ บัญชีเหล่านี้มีอยู่กับมนุษย์เรา ผู้ที่พอรู้จักบุญจักบาปอยู่บ้าง ควรจะได้คำนึงตนว่าการเคลื่อนไหวไปมาของเราเวลานี้ เคลื่อนไหวไปในทางที่ถูกหรือเป็นทางที่ผิด ถ้าเป็นทางที่ผิดก็ให้สกัดลัดกัน ความผิดของตัวเองเข้ามาทันที อย่าให้มันแสดงฤทธิ์เดชออกไป จะเผาตนเองและส่วนรวมให้เสียหายไปตาม ๆ กันไม่มีประมาณ ให้มีแต่ความดีงามออกจากใจตนเองกระจายถึงที่ไหน ๆ ก็เป็นมงคลทั่วหน้ากัน

นี่แหละธรรมเมื่อเข้าสู่ใจเป็นอย่างนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธอย่าลืมธรรมนะ เลิศเลอขนาดไหนไม่เห็นื่อธรรม ธรรมนี้พาให้สัตว์โลกเลิศเลอสุดยอด ก็สุดยอดไปจากธรรม ธรรมเหนือตลอดเวลา คำว่าธรรมไม่ได้ต่ำกว่าใครเลย ธรรมนี้เหนือโลก ท่านจึงเรียกว่าโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก ไม่มีธรรมบทยุติบาปใดที่จะมาอยู่ใต้โลก มีแต่อยู่เหนือโลกทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงให้นำเข้ามาสู่ใจของเราที่อยู่ใต้โลกใต้กิเลสตัณหา ให้มันพื้ขึ้นมาเป็นธรรมเหนือโลก เพราะอาศัยธรรมเป็นเครื่องพยุงบ้างจะเป็นความดีงามสำหรับพวกเรา

เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้วก็ทราบว่าเป็นมนุษย์ เมื่อเป็นมนุษย์นี้เป็นยังไงจึงต้องมาเกิดเป็นมนุษย์ สัตว์ทั้งหลายเกิดด้วยอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วด้วยกันทั้งนั้น กัมม์ สุตเต วิภชตี ยทิท หีนปฺปณฺตี กรรมย่อมจำแนกแจกสัตว์ทั้งหลายให้ประณีตเลวทรามต่างกัน บุญกรรมนั้นละเป็นเครื่องตักแตงเรา เราเป็นคนขี้ริ้วขี้เหร่หรือเป็นคนสวยคนงาม เป็นคนโง่คนฉลาด เป็นคนมั่งมีดีเด่นหรือเป็นคนทุกข์คนจนทั้งหลาย มันก็ขึ้นอยู่กับตัวของเรา อย่าไปตำหนิติเตียนผู้อื่นผู้ใดมากยิ่งขึ้นกว่าการตำหนิตนตัวเอง ถ้าตำหนิตนตัวเองแล้วจะมีผลประโยชน์ขึ้นสู่ตัวของเราเสมอไป จะไม่ค่อยผิดพลาดไปเรื่อย ๆ ให้ดูตัวเอง ตำหนิตัวเอง ไม่ดีให้รีบแก้ไข ถ้าดีแล้วก็ให้ส่งเสริมให้ดีขึ้นไปโดยลำดับลำดับจะเป็นประโยชน์แก่ตัวของเราเอง

จิตนี้ไม่มีคำว่าฉิบหายให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ จิตดวงนี้ไม่เคยฉิบหาย ร่างกายจะแตกสลายลงไปก็ไปเป็นดินน้ำลมไฟธาตุเดิมของเขา ส่วนจิตก็ออกเป็นจิตไปสู่ภพชาติต่างๆ ด้วยอำนาจแห่งกรรมต่อไป ถ้ากรรมดีก็ไปเกิดในสถานที่ดี ภพดี สถานที่ที่อยู่อาศัยเครื่องเสวยก็ดีไปตามๆ กัน ถ้าจิตใจสร้างตัวไม่ดีแล้วไปอยู่ที่ไหน ที่อยู่ที่อาศัยปัจจัยต่างๆ ที่จิตจะต้องอาศัยมีแต่ของเลวๆ ไม่มีของดีติดตัว เพราะเราสร้างแต่ความเลวเอาไว้ เพราะฉะนั้นจึงให้พากันทราบเสียตั้งแต่บัดนี้ ถ้าเราสร้างความชั่วช้าลามกมากก็ให้รีบแก้ไขความลามกออกไป ให้สร้างความดีแทนกันไป เอน้ำที่สะอาดคือธรรมลบล้างสิ่งสกปรกคือบาปกรรมทั้งหลายออกจากใจก็จะสะอาดได้คนเรา ไปลงน้ำลงตมลงโคลนหมอมแมมขึ้นมาชะล้างตัวเองเรียบบร้อยก็สะอาดได้

คนเราจะมีธรรมสกปรกรุกรุงรังขนาดไหนก็ตาม ด้วยอำนาจแห่งบาปแห่งกรรม เมื่อเราชะล้างด้วยอรรถด้วยธรรม พลิกตัวจากความชั่วช้าลามกมาประกอบคุณงามความดีแล้วก็เป็นการชะล้างตัวเอง แล้วก็เป็นคนดีงามขึ้นเป็นลำดับ ออกจากภพมนุษย์นี้แล้วจะไม่อยู่ในภูมิมนุษย์นะ ถ้าเราได้สร้างความดีงามนี้จะเขยิบขึ้นไปเรื่อยๆ จาก

มนุษย์ก็เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมขึ้นไปจนกระทั่งถึงนิพพาน เข้าถึงชั้นธรรมธาตุ ล้วนๆ แล้วหมดปัญหาโดยประการทั้งปวง กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่มีที่จะติดตาม ท่านได้แหละสำหรับผู้ถึงพระนิพพานแล้ว กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา นี้เป็นแดนสมมุติ นิพพานพ้นจากสมมุติเรียบร้อยแล้วเป็นอันว่าเที่ยง ได้แก่นิพพานเที่ยง จิตใจของเรา ชำระสิ่งมัวหมองออกหมด สมมุติทั้งปวงขาดสะบั้นไปจากใจ เหลือแต่ธรรมธาตุล้วนๆ ภายในจิตใจ นั่นแหละจิตเป็นธรรมธาตุ

คำว่านิพพานเที่ยงก็คือจิตที่เป็นธรรมธาตุดวงที่ไม่สูญนั้นแหละ จิตดวงนี้จึงไม่สูญ เมื่อชำระให้สว่างเต็มที่ผ่องใสเต็มที่สุดขีดแล้วก็เป็วจิตธรรมธาตุ จิตนี้กลายเป็นธรรมธาตุไปเลย ไม่มีกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไปเกี่ยวข้อง ให้พากันจำเอา ให้พากันประพฤติปฏิบัติ สร้างความดีให้สร้างเถอะ ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย แต่การสร้าง ความชั่วนั้นควรจะได้ถูกตำหนิทุกตัวคนว่าตัวครีตัวล้าสมัย ไปสร้างมันก็ติดเนื้อติดตัวมาตลอดคนในครัวบ้านครัวเรือน

แม่หมูหมาเปิดไก่อ้อยู่กับเจ้าของ เจ้าของพาทำความชั่วซ้ำลามาก หมูหมาเปิดไก่อี้ เป็นสัตว์ที่ครีล้าสมัย เจ้าของหมาก็เป็นคนครีคนล้าสมัย ไปที่ไหนมีแต่คนครีคนล้าสมัย สัตว์ครีสัตว์ล้าสมัยใช้ไม่ได้นะ ให้มีทันสมัย สร้างความดีไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย แต่การสร้าง ความชั่วนี้เรียกว่า ตัดทอนคุณค่าราคาค่าศักดิ์ศรีดีงามของตัวเองลงไปโดยลำดับ ต่อไปก็ไม่มีค่าไม่มีราคาอะไรเลย ให้สร้าง ความดี ให้ชำระสะสางความชั่วออกจากจิตใจ ใจของเราจะสว่างไปเรื่อย ๆ

เมื่อมีการบำรุงรักษาด้วยการสร้างคุณงามความดี ใจนี้จะสว่างมากขึ้นๆ เป็นลำดับๆ จุดสุดท้ายของใจก็คือบริสุทธิ์เต็มที่แล้วเป็นธรรมธาตุ ท่านเรียกว่าธรรมธาตุ นั้นละไม่สูญ ใจไม่สูญ เมื่อสุดขีดของใจแล้วก็เป็วจิตธรรมธาตุ นิพพานจึงเที่ยง นิพพานธาตุ ท่านเรียกว่านิพพานธาตุกับธรรมธาตุอันเดียวกัน นี้ละให้สร้างตัวให้ถึงนั้นแล้ว จิตใจดวงนี้จะเป็นเช่นนั้น จะให้เปลี่ยนแปลงตัวเองไปสถานที่ต่างๆ ดังที่เคยเป็นมาใน กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่เป็นแล้ว ให้พากันจดกันจำเอาทุกผู้ทุกคน

การปฏิบัติธรรมเป็นของดีงามมาก จิตใจเป็นของชำระซักฟอกได้ เหมือนอย่างผ้าของเราเนี่ย เอามาจากร้านตลาดใหม่ ๆ สดสวยงดงามน่าดูน่าชมน่าทักน่าทรงทุก อย่าง แต่เวลาเอามาคละเคล้ากับตัวซึ่งเป็นตัวสกปรกนี้แล้ว ก็เลยกลายเป็นของสกปรก บ้านเรือนที่สร้างขึ้นใหม่ ๆ ก็เป็นของดิบของดี เมื่อคนตัวสกปรกขึ้นไปอยู่แล้วก็ต้อง ได้ชะได้ล้าง ได้เช็ดได้ถูได้ปิดได้กวาด ตัวของเราเองก็ต้องชะล้าง เช็ดถูอาบน้ำวันหนึ่ง

สักก็ครั้งไม่รู้ เครื่องใช้ไม้สอยที่เข้ามาสู่ตัวเองซึ่งเป็นตัวสกรปรกก็เลยกลายเป็นของสกรปรกด้วยกัน ต้องชำระสะสางตลอดมาอย่างนี้ ไม่ว่าจะท่านว่าเราเหมือนกันหมด

นี่ละมนุษย์หรือสิ่งเหล่านี้เป็นของสกรปรก แต่ทำใจให้มีความสะอาดแล้วร่างกายจะสกรปรกบ้างช่างมัน ขอให้ใจมีความสะอาด ร่างกายนี้มันสกรปรกเราชะล้างมันได้ แต่จิตใจนี้ถ้าไม่สนใจชะล้างจะมีแต่ความสกรปรกรกรู้งรังไปเรื่อย เกิดในภพใดชาติใดมีแต่ชาติสกรปรกรกรู้งรังเต็มไปด้วยกองทุกข์นะ ถ้าได้ชำระสะสางจิตใจให้เป็นจิตใจที่ดี เต็มไปด้วยบุญด้วยกุศลแล้ว ไปภพใดชาติใดมีแต่ภพชาติที่สะอาดสะอาดตาม ๆ กันไปหมด สถานที่อยู่ที่สวยก็เป็นของดีของดี อายุก็ยืนนาน จากนั้นแล้วบุญกุศลส่งถึงนิพพานกลายเป็นนิพพานเที่ยง ไม่ต้องมากังวลกับความเกิดความตายอีกต่อไป เหมือนโลกทั้งหลายตายกองกันอยู่นี้ไม่มีที่สิ้นสุดยุตินะ จะเป็นอย่างไร ถ้าใครชำระได้แล้วถึงที่สุดจุดหมายปลายทางแล้ว เป็นอันว่านิพพานเที่ยงเป็นธรรมชาติ จะไม่ต้องมาเกิดแก่เจ็บตายอีกต่อไป แม้เราซึ่งเคยเกิดก็ไม่เกิด ให้พากันสั่งสมความดีงามให้ดี

วันนี้ก็ไม่เทศน์อะไรมากมายนัก พอที่ท่านทั้งหลายจะได้ยินได้ฟังทั่วถึงกัน เทศน์นี้เขาก็จะเอาออกทางวิทยุกระจายเสียงให้ได้ยินทั่วหน้ากัน เสียงโลกเสียงสงสาร เสียงสกรปรกรกรู้งรัง เสียงต่ำเสียงแข่ง เสียงเขารบราฆ่าฟันกันนี้มันเต็มบ้านเต็มเมือง เสียงอรรถเสียงธรรมซึ่งเป็นน้ำดับไฟไม่ค่อยมี วันนี้โลกให้ได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมซึ่งเป็นน้ำดับไฟเสียบ้าง ใจจะเป็นมงคล การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ขันธกาลเวลา ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ